

11.04.2000

Keskipohjanmaa

Laulu-Jaakkojen kouraisevia tehoja

KP
11/4-00

Konsertti

Paavo Pulkkinen
PIETARSAARI

Pietarsaaren työväenopiston Mieskuoro laulu-Jaakot kevät-konsertti 2000 lauantaina Runebergin salissa, johtajana Anna-Leena Salokorpi, solisti Antti Kujala (tenori), säestys Piia Tamminen (piano), Mari Kalliomaa (huilu), vahvistetun kvartetin ohjaus Risto Mäkinen. Musiikki perinteistä mieskuoromusiikkia sekä kevyempää, erityisesti Asko Vilenin, Ilkka Aaltosen ja Bellmanin teokset nousivat pintaan mieskuoroillassa.

Todellisuudessa kevät on ihaana aikaa. Miltei koko maan täyttävää konserttien jono. Ja yleisölle avautuu henkeä salpaavia näkymiä musiikin maanpäälliseen paratiisiin. Nauttikaa siis ihmiset kevästä ja kuorolaulusta! Molempia on yllin kyllin tarjolla. Viisas mies on jo kauan sitten neuvonut: "Elämä on karille ajanut laiva, mutta on muistettava laulaa pelastusveneissä!" Hän oli hyvä informaattori meille kaikille musiikinnälkäisille kautta maailman.

Laulu-Jaakotkin haluavat liikkua ajanvirrassa esiintymisensä liikkuvuudella ja hausalla koreografiallaan. Hannikaisen ja Genetzin perinteisillä konsertti käynnistyi luontevasti: Terve Suomeksi maa saattoi olla kova pala tenoreille ja bassoille, jotka pinnistelivät pysyäkseen sävellajissa vaikeassa paikassa. Tulkinta silti toimi. Kulkiessani vainiolla on sitä Hannikaisen suurenmoista soinnutusta. Samalta kuulosti serenaadi Tähti kirkas sä kun loistat. Loistokasta laulua ilman kompromisseja.

Asko Vilenin musiikkia on turhaan pidetty vaikeana harastajakuoroilla. Sen kuoro

näytti teoksilla Nocturne, Ota sun kaunis kantelees ja Maisema tulkinnoillansa. Hyvää sointia stemmasooloineen. Tarina kolmesta vaimosta on sitä uudempaa rekvisiittaa mieskuorolta, miten mies muunnetaan hempeäksi naiseksi, jonka pitäisi olla kauniimpi, hoikempi ja nuorempi. Runebergin salin lähes täyttynyttä yleisöä viihdytti Risto Mäkinen johtama vahvistettu kvartetti reippailla esityksillensä. Tuli mieleen pohjalainen tokaisu, Kun minä sottiisin soitin, ei jäänyt kuin palttoot penkille! Kuoron sisäiset kvartetit on oiva keino syventää koko kuoron sointia, jolla poistetaan huonoa soinnutusta laulusta.

Laulu-Jaakot oli saanut naisjohtajan; **Anna-Liisa Salokorpi** on musiikin ammattilainen. Laulun perustekniikan rakentaminen on hänen ja monen muun laulunjohtajan tärkein tavoite. Illan solisti **Antti Kujala** lauloi Palaja Sorrentoon ja O Sole Mio. Sisältörikkaassa tulkinnassaan tenorisolistin kuuleminen oli nautittavaa.

Ilkka Aaltosen ja Carl Michael Bellmanin laulut toivat lennokkuutta iltaan ja nostatti yleisönkin irti elämän laimeasta arjesta. Se vaatii kuorolta irtiottoa ja ajattelua asioista toisellakin tavalla. Usein ne sitten kolahtavat yleisöön. Parhaita tulkintoja syntyi Under himlen så blo och skön, Uniprisesa huiluineen ja Kevätesikon kaipauksen tunnelmissa.

Bellmanin laulurypäs ilahdutti suuresti ja kuoron fraseeraukset erityisesti loistivat Fredmanin laulussa nro 8. Ammattiviininmaistajan rooli-hahmo johdatteli lopulta siihen, että sampanjapullot poksahtelivat ja koko kuoro onniteltuihin kohottelivat maljokansa. Ja sehän kirkasti äännekin huikaisevaan loppulauluun Levähdä lähteelle. Runebergin salissa tuntui ihan aidosti leijuvan sanan ja sävelten kouraisevia tehoja.